AL DEPARTAMENT DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Carles Prats Ferrer, comparec i com millor escaigui en dret,

EXPOSO

PRIMER. Que en data **30 d'abril de 2026** vaig presentar davant l'Administració de la Generalitat de Catalunya una sol·licitud de revisió d'ofici de l'informe jurídic amb la referència **JU94_K400_006_23** (número de registre 9015-1237696/2026), i en data **26 de juliol de 2026** vaig presentar una denúncia administrativa a l'Oficina de Protecció de Drets Lingüístics en matèria de toponímia oficial (número de registre 9015-1943734/2026).

SEGON. Que, paral·lelament, en el marc de l'expedient parlamentari **126-00062/15** relatiu a la modificació del Decret 139/2007, de 26 de juny, per garantir el compliment de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística, en la toponímia oficial, la **Comissió de Peticions del Parlament de Catalunya**, en la sessió celebrada el **10 de novembre de 2026**, va aprovar unes consideracions jurídiques elaborades pels serveis jurídics de la cambra i va acordar traslladar-les als grups parlamentaris per instar el Govern -mitjançant el Departament de Política Lingüística- a adequar la normativa reglamentària vigent.

TERCER. Que el contingut essencial de l'esmentat informe dels serveis jurídics del Parlament de Catalunya -còpia íntegra del qual s'adjunta a aquest escrit com a **Document núm. 1**- estableix les següents conclusions jurídiques determinants per a la resolució dels expedients de referència:

1. **Caràcter imperatiu i preceptiu de la normativa de l'IEC:** L'informe recorda que la Generalitat ostenta la competència exclusiva en matèria de llengua pròpia (articles 6 i 143 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya) i d'organització territorial, inclosa la denominació dels municipis i els topònims (article 151.b de l'EAC). Subratlla que l'article 18.1 de la Llei 1/1998 estableix un mandat imperatiu que vincula totes les administracions públiques i que la remissió a la normativa lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) «no té un caràcter merament orientatiu sinó preceptiu» (Llei 8/1991), sense que la determinació de la forma oficial dels topònims respongui a cap facultat discrecional dels ens locals.
2. **Nul·litat de ple dret dels apartats 2 i 3 de l'article 6 del Decret 139/2007:** Els serveis jurídics del Parlament conclouen de manera taxativa que «es considera nul de ple dret el procediment regulat per l'article 6.2 i 3 del Decret 139/2007», en tant que permet que l'oposició o el silenci negatiu d'un ajuntament comportin la denegació i l'arxivament d'un expedient de rectificació toponímica. L'informe assenyala que aquesta regulació atribueix implícitament als municipis unes competències en

matèria lingüística que no els corresponen i vulnera el principi de jerarquia normativa en contradir l'article 143 de l'EAC, l'article 18.1 de la Llei 1/1998 i l'article 31.3 del Decret legislatiu 2/2003 (TRLMRLC), que atribueix al Govern de la Generalitat la resolució definitiva de l'expedient.

3. **Il·legalitat de l'exclusió prevista al Decret 133/2020:** L'informe determina igualment que l'exclusió dels municipis, comarques, nuclis de població i vies urbanes de l'àmbit d'aplicació del Decret 133/2020, de 17 de novembre (article 1.2), és contrària a les competències exclusives de la Generalitat i infringeix normes jeràrquicament superiors: els articles 6, 143 i 151.b de l'EAC i els articles 2, 18.1 i 18.4 de la Llei 1/1998 (aquest darrer relatiu a l'obligació que tota la retolació pública s'adeqüi a la denominació oficial normativa).
4. **L'autonomia local no empara la toponímia no normativa:** Sobre la base de la doctrina del Tribunal Constitucional (STC 214/1989) i de la jurisprudència reiterada del Tribunal Suprem (sentències de Benifaió, Usurbil i A Coruña), els lletrats del Parlament afirmen que «la determinació de la forma oficial dels topònims no forma part del contingut essencial de l'autonomia local» i que el compliment i l'execució de la normativa lingüística autonòmica vinculen directament els ens locals.

QUART. Que, atès que la nul·litat de ple dret dels esmentats preceptes reglamentaris per infracció de la jerarquia normativa (article 9.3 de la Constitució i article 47.2 de la Llei 39/2015) impedeix la seva aplicació per part de la mateixa Administració, aquest informe resulta un element de judici essencial i sobrevingut per a la tramitació i resolució dels procediments administratius actualment en curs davant aquest Departament.

Per tot això,

SOL·LICITO

PRIMER. Que s'admeti aquest escrit juntament amb l'informe dels serveis jurídics i l'acord de la Comissió de Peticions del Parlament de Catalunya de 10 de novembre de 2026 (expedient **126-00062/15**) que s'hi adjunta.

SEGON. Que s'incorpori formalment la documentació aportada tant a l'expedient de la **sol·licitud de revisió d'ofici amb referència JU94_K400_006_23**, presentada el **30 d'abril de 2026**, com a l'expedient de la **denúncia administrativa presentada el 26 de juliol de 2026**, als efectes que sigui tinguda en compte en les respectives resolucions.

TERCER. Que, en aplicació del principi de jerarquia normativa i d'acord amb les consideracions jurídiques formulades pels serveis jurídics del Parlament de Catalunya, s'inapliquin els preceptes reglamentaris nuls de ple dret del Decret

139/2007 i del Decret 133/2020 i es doni compliment immediat al mandat imperatiu de l'article 18.1 de la Llei 1/1998, de política lingüística, i de l'article 31.3 del Decret legislatiu 2/2003.

Signat per PRATS FERRER, CARLES (FIRMA) el dia 23/11/2026 amb un certificat emès per AC DNIE 006

Cabassers, 23 de novembre de 2026.